

Okrajno sodišče v Celju
Prešernova 22
3000 Celje

Ljubljana, 24.09.2020

PROŠNJA ZA PREDNOSTNO OBRAVNAVO

Zadeva: Opr. št.: 0055 VL 22057/2020

Upnik: BORZA TERJATEV, d.o.o., Likožarjeva ulica 3, 1000 Ljubljana, matična številka 6016146000, ki ga zastopa direktor Janez Klobčar

Dolžnik: KAMEX TRADE d.o.o., Ljudevita Posavskog 36, 10 000 Zagreb, Hrvaška, matična številka: 081204628, OIB, 75958547912

pcto.: 430.357,10 EUR

PRITOŽBA ZOPER SKLEP
opr. št. 0055 VL 22057/2020 z dne 15.9.2020

x1 (vloženo elektronsko)
priloge: 4 x1

BORZA TERJATEV, d.o.o.
Likozarjeva ulica 3
SI-1000 Ljubljana
www.borzaterjatev.si
info@borzaterjatev.si

Upnik BORZA TERJATEV d.o.o. vlaga pravočasno pritožbo zoper sklep Okrajnega sodišča v Celju (v nadaljevanju: Sodišče) opr. št. 0055 VL 22057/2020 z dne 15.9.2020 (v nadaljevanju: Sklep).

Sklep upnik izpodbija v celoti in sicer iz razlogov bistvene kršitve določb postopka, nepopolne ugotovitve dejanskega stanja in zaradi zmotne uporabe materialnega prava.

Upnik pritožbenemu sodišču predlaga, da napadeni Sklep razveljavi in ga spremeni tako, da ugotodi upnikovemu predlogu za potrditev sklepa o izvršbi VL 22057/2020 z dne 18.5.2020 kot evropski izvršilni nalog v skladu z Uredbo ES št. 805/2004 (UEIN).

Obrazložitev:

Upnik podjetje BORZA TERJATEV d.o.o. je dne 12.03.2020 vložil predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine zoper dolžnika Kamex trade d.o.o. Okrajno sodišče v Ljubljani je izdalo sklep o izvršbi opr. št. VL 22057/2020 z dne 18.05.2020 (priloga). Navedeni Sklep je postal pravnomočen dne 8.9.2020 in izvršljiv dne 8.9.2020, dolžniku pa vročen dne 28.08.2020, kakor izhaja iz potrdila o pravnomočnosti z dne 10.09.2020 (priloga).

Dokaz:

- vpogled v spis VL 22057/2020
- sklep o izvršbi opr. št. VL 22057/2020 z dne 18.05.2020
- potrdilo o pravnomočnosti z dne 10.09.2020

1.

Upnik je na podlagi pravnomočnosti in izvršljivosti sklepa o izvršbi opr. št. VL 22057/2020 vložil zahtevo za izdajo Evropskega izvršilnega naslova v skladu z UEIN pri Okrajnem sodišču v Celju, kateremu je bil spis v zadevi opr. št. VL 22057/2020 odstopljen po pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

Okrajno sodišče v Celju je predlog upnika zavrnilo s Sklepom z dne 15.9.2020, zoper katerega upnik vlaga predmetno pritožbo.

Sodišče je svojo zavrnitev obrazložilo s tem, da se sodna odločba lahko potrdi kot evropski izvršilni nalog (EIN) samo, če ta izpolnjuje minimalne standarde postopka izdaj odločbe v skladu z UEIN. Pri tem se je Sodišče oprlo na določbo 16. člena UEIN, ki terja tudi utemeljitev zahtevka. V zvezi s tem se je sklicevalo tudi na 41. čl. Zakona o izvršbi in zavarovanju, ki v 2. odstavku našteva kateri podatki morajo biti v predlogu za izvršbo navedeni, med drugim tudi opredelitev temelja zahtevka. Upnik je tem pogojem zadostil, v nasprotnem primeru sodišče (COVL) sklepa o izvršbi ne bi izdalo, saj bi bil formalno

BORZA TERJATEV, d.o.o.
 Likozarjeva ulica 3
 SI-1000 Ljubljana
 www.borzaterjatev.si
 info@borzaterjatev.si

pomanjkljiv. Pri tem je pomembno da je sodišče, ki je odločilo o zahtevku ali drugo izvršilno sodišče (v konkretnem primeru Okrajno sodišče v Celju) ne more posegati v izvršilni naslov¹.

Tako je upnik v svojem predlogu za izvršbo verodostojno listino na podlagi katere je sprožil izvršilni postopek označil s kataložno številko 4 – izpisek iz poslovnih knjig overjen s strani odgovorne osebe in dodatno kot temelj zahtevka označil, da gre za izpis odprtih postavk (do dolžnika). Tako opredeljen zahtevek upnika do dolžnika torej izpolnjuje vse zakonske predpostavke za izdajo sklepa o izvršbi po ZIZ, kot tudi predpostavke za izdajo EIN glede na 16. člen UEIN. Uredba namreč glede utemeljenosti zahtevka ne predpisuje nobenih pogojev glede vsebine ali obsega utemeljitve zahtevka. Presoja formalnih predpostavk je torej že opravilo sodišče, ki je izdalo Sklep o izvršbi opr. št. VL 22057/2020 (COVL) v katerega po načelu stroge formalne legalitete drugo sodišče ne more posegati. Dejansko stanje je v tem delu napačno ugotovljeno in je posledično napačno uporabljeno materialno pravo.

S pravnomočnostjo in izvršljivostjo sklepa o izvršbi opr. št. VL 22057/2020 je ta postal izvršilni naslov. Takšno je tudi stališče Višjega sodišča v Celju². Logično smiselno to velja tudi v primeru potrjevanja izvršilnega naslova v smislu EIN. UEIN v 4. členu med opredelitvami jasno določa pomen izrazov: *“sodba: vsaka sodba, ki jo izda sodišče države članice, ne glede na to, kako se sodba imenuje, vključno s sklepom, odredbo, odločbo ali sklepom o izvršbi, kot tudi odmero stroškov ali izdatkov, ki jo določi sodni uradnik”*.

Iz citiranega določila izhaja, da se ta opredelitev izvršbe v zvezi z izrazom “sodba” nanaša prav na postopek na podlagi verodostojne listine, saj v primeru da bi upnik razpolagal z izvršilnim naslovom kot je sodba ali neposredno izvršljiv notarski zapis, bi v obliki EIN lahko potrdil takšno listino. Že materialno pravo (citirana Uredba UEIN, ki se neposredno uporablja v nacionalnem pravu³) torej dopušča priznanje EIN na podlagi sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine in ne določa s čim in v kakšnem obsegu bi moral v izvršilnem postopku upnik utemeljiti svojo terjatev, da bi lahko nato dosegel potrditev tudi v obliki Evropskega izvršilnega naslova. Tudi spletni obrazec na portalu e-sodstvo za vlaganje izvršb ne vsebuje nobene vsebinske opredelitve o tem, kako določno bi moral upnik utemeljiti svoj zahtevek. Še več, dokument izdan s strani Vrhovnega sodišča - POGOSTA VPRAŠANJA NA TEMO PORTAL e-Izvršba (priloga) z dne 5.4.2019 nikjer ne opredeljuje obveznosti upnika da bi sploh utemeljeval svoj zahtevek. V razdelku 6.7 je zgolj za primer delno plačane fakture poda kratko navodilo, da se v takem primeru jedrnato označi zgolj npr. številka fakture. V tem oziru je upnik kljub temu da ni prejel niti delnega plačila od dolžnika navedel, da gre za zahtevek, ki izhaja iz izpisa odprtih postavk. Dolžnik pa je imel možnost ugovarjati tako utemeljenemu zahtevku. Odločitev Sodišča je torej napačna, saj neutemeljeno zožuje doseg določbe 16. člena UEIN, kar je v nasprotju z namenom UEIN⁴. Dejstvo je, da ima upnik do dolžnika terjatev, ki je izvršljiva in da dolžnik nikoli ni

¹ Prim. VSL sklep II Ip 209/2014: “Izvršilno sodišče je na izvršilni naslov vezano in ga ne more spreminjati, niti se ne sme spuščati v presojo njegove pravilnosti in zakonitosti (načelo formalne legalitete). Izvršilni postopek je namreč namenjen izključno temu, da se obveznost iz izvršilnega naslova izpolni, torej, da upnik pride do poplačila svoje terjatve”.

² VSC sklep I Ip 104/2015: Sklep o izvršbi je lahko izvršilni naslov le, kadar je izdan na podlagi verodostojne listine, in sicer v delu, s katerim je dolžniku naloženo, da poravnava terjatev.

³ 2. odstavek 288. člena Pogodbe o delovanju EU: “Uredba se splošno uporablja. Zavezujoča je v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah”.

⁴ Glej 1. člen UEIN in preambulo v 9 odstavku, ki navaja: “Evropski svet je v svojih zaključkih v Tampereju menil, da je treba dostop do izvršbe v državi članici, ki ni država članica izdaje sodbe, pospešiti in poenostaviti z odpravo vseh vmesnih ukrepov, ki naj bi se opravili pred izvršbo v državi članici, kjer se izvršba zahteva.”

BORZA TERJATEV, d.o.o.
 Likozarjeva ulica 3
 SI-1000 Ljubljana
 www.borzaterjatev.si
 info@borzaterjatev.si

ugovarjal Sklepu, pa bi lahko, saj je imel to možnost. Pravno nesprejemljivo je, da Sodišče preko razumnih meja zožuje pomen in doseg določbe 16. člena UEIN. V kolikor bi normodajalec želel podroben postopek utemeljevanja zahtevka bi moral to tudi predpisati. Že iz namena normodajalca je jasno, da podrobna utemeljitev zahtevka niti ni potrebna, saj že iz samega namena UEIN izhaja, da je njen namen olajšati upnikom čezmejno uveljavljanje terjatev in ne obratno⁵. Poleg tega izvršilni postopek ni namenjen dokazovanju terjatve kot je to potrebno v pravnem postopku. Postopek izvršbe na podlagi verodostojne listine predstavlja poenostavljeno in hitro sodno varstvo za terjatve, ki naj ne bi bile sporne, na način, da se izogne zamudnemu obravnavanju v pravnem postopku⁶. Bistveno za tak postopek pa je, da ima dolžnik možnost po predpisanem postopku vložiti ugovor zoper terjatev, ki jo zoper njega uveljavlja upnik. Ugovor je osrednje pravno sredstvo v izvršilnem postopku, saj z njim upnik doseže kontradiktornost postopka⁷. Pri tem ni bistveno, da bi bila podlaga terjatve podrobno specificirana, niti ni izvršilni postopek temu namenjen. Dolžnik lahko v kolikor meni da upnik do njega nima terjatve, ugovarja da ne ve na kaj se terjatev nanaša, da mu niso bile predložene listine na katere se upnik sklicuje ali da nista v poslovnem razmerju, ipd. Izvršilni naslov, ki ga je v potrditev Sodišču predložil pritožnik torej zadosti pogojem, ki jih predpisuje UEIN in prav s to vsebino izdan izvršilni naslov bi moralo Sodišče potrditi v obliki EIN. Ali povedano drugače: iz namena UEIN nikjer ne izhaja, da je namen normodajalca uvedba popolnoma enakega nivoja kontradiktornosti v pravnem in izvršilnem postopku, saj po logiki stvari glede na razlikovanje namena obeh postopkov to ni smiselno, logično in mogoče.

Pritožniku je poznana praksa slovenskih sodišč v zvezi z zadevno tematiko, vendar je ta v nasprotju z namenom uredbe in jasnimi določbami UEIN. Težišče pomena določb uredbe gre v smeri treh temeljnih okoliščin, ki morajo biti izkazane, da se "sodba" potrdi kot EIN in sicer da so bile listine o začetku postopka vročene dolžniku in da je imel možnost ugovora ter da je poučen o korakih, ki so (po nacionalnem pravu) potrebni za ugovarjanje zahtevku, vendar pa kljub temu ni ugovarjal. Navedeno dodatno potrjuje predhodne navedbe pritožnika. Pri tem pritožnik izrecno opozarja, da je seznanjen z nedavnimi odločbami Sodišča EU in sicer v zadevah C-484/15 Zulfikarpašić in C-551/15, ki pa v konkretnem primeru nista neposredno uporabljivi, saj se je v citiranih zadevah Sodišče EU izreklo zgolj glede vloge hrvaških notarjev v zvezi z UEIN, predvsem ali so ti zajeti s pojmom "sodišče".

Dokaz:

- kot do sedaj
- vpogled v postopek s predlogom za izvršbo preko e-sodstvo

⁵ Iz ustaljene sodne prakse Sodišča EU izhaja, da iz zahtev za enotno uporabo prava Unije in iz načela enakosti izhaja, da je treba izraze iz določbe prava Unije, ki se pri opredelitvi smisla in področja uporabe ne sklicuje posebej na pravo držav članic, običajno razlagati samostojno in enotno v vsej Evropski uniji, pri čemer je treba pri tej razlagi upoštevati sobesedilo določbe in cilj, ki mu zadevna ureditev sledi (sodba z dne 5. decembra 2013, Vapenik, C-508/12, EU:C:2013:790, točka 23 in navedena sodna praksa).

⁶ Temu pritrjuje tudi 2. odstavek 44. člena ZIZ: "sklepu o izvršbi na podlagi verodostojne listine navede, da je bil ta sklep izdan na podlagi podatkov, ki jih je posredoval upnik v predlogu za izvršbo, in da sodišče ni preverilo resničnosti njihove vsebine".

⁷ Tako o tem tudi Ustavno sodišče RS; Up-357/03-23, Up-357/03-23: "Iz dosedanje ustavnosodne presoje Ustavnega sodišča izhaja, da sicer ni nujno, da bi bila kontradiktornost zagotovljena že pred izdajo odločbe, vendar pa mora biti v primeru, ko sodišče izda odločbo brez zaslišanja nasprotne stranke, tej zagotovljena možnost, da se (naknadno) izjavi z ugovorom, o katerem odloča sodišče prve stopnje".

2.

Odločitev Sodišča je napačna tudi iz razloga, ker sama uredba UEIN kot neposredno uporabljiv predpis v RS vsebuje v 18. členu določbo o popravku neskladnosti z minimalnimi standardi, kot so določeni v III. Poglavju UEIN v členih 13. – 19. Odločba Sodišča tako ne vsebuje razlogov za zavrnitev potrditve EIN iz razloga, ker bi ne bi bili izpolnjeni pogoji za popravek neskladnost z minimalnimi standardi. V kolikor torej nacionalni postopek izvršbe na podlagi verodostojne listine morebiti vsebuje sistemsko pomanjkljivost glede minimalnih standardov po 16. členu UEIN, že sama uredba določa možnost popravka in pogoje za to⁸. Tako bi Sodišče predno je zavrnilo predlog upnika, moralo presojati tudi ali

- je bila sodba vročena dolžniku v skladu s pravili na podlagi člena 13 ali člena 14; in
- je dolžnik imel možnost zoper sodbo vložiti pravno sredstvo iz vseh razlogov in je bil dolžnik ustrezno obveščen v sodbi ali skupaj s sodbo o postopkovnih pravilih za vložitev pravnega sredstva, vključno z imenom in naslovom institucije, pri kateri se mora vložiti, in, kjer je primerno, rokom za to; in
- dolžnik zoper sodbo ni vložil pravnega sredstva v skladu z ustreznimi postopkovnimi pravili⁹.

Sodišče te določbe ni uporabilo in je zato odločitev napačna. Upnik je namreč izkazal pogoje, ki so v skladu z UEIN potrebni za izdajo potrdila o EIN. Da je postopek s popravkom neskladnosti z minimalnimi standardi utemeljen in uporabljiv tudi v primeru izvršbe na podlagi verodostojne listine je prevladujoče stališče tudi v pravni stroki¹⁰.

Dokaz:

- Dokument Vrhovnega sodišča: pogosta vprašanja na temo portal e-Izvršba
- Dr. Andrej Ekart v članku Skladnost sklepov o izvršbi COVL z minimalnimi standardi Uredbe o evropskem izvršilnem naslovu
- Kot do sedaj

3.

Pritožba torej pojasnjuje, da je Sklep izdan v skladu z UEIN in bi ga sodišče, ki je odločilo o terjatvi moralo potrditi kot EIN. Tudi v kolikor predloženi izvršilni naslov ne bi izpolnjeval minimalnih pogojev za potrditev EIN, bi Sodišče moralo upoštevati določbe o popravku neskladnosti z minimalnimi standardi. To določbe bi moralo uporabiti Sodišče tudi v konkretnem primeru, seveda če bi kakorkoli s sklicevanjem na konkretni predpis obrazložilo, da minimalni standardi niso bili izpolnjeni. Tudi v tem primeru pa bi Sodišče torej moralo uporabiti določbo 18. člena UEIN, saj je bila dolžniku vročena listina o začetku postopka t.j. predlog za izvršbo (skupaj s sklepom o izvršbi), kar po določbah UEIN ni prepovedano oz. je posredno utemeljeno na podlagi določbe b) odstavka 17. člena UEIN (prim.:

⁸ Gre torej za samostojni pojem prava Unije v zvezi s tem glej tudi Odločitev Sodišča EU v zadevi C-511/14 Pebros Servizi Srl., točka 37.

⁹ 18. člen UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 805/2004

¹⁰ Tako o tem dr. Andrej Ekart v članku Skladnost sklepov o izvršbi COVL z minimalnimi standardi Uredbe o evropskem izvršilnem naslovu: "Zato menim, da lahko neskladnost sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine z minimalnimi standardi 16. in 17. člena Uredbe konvalidira, saj so v primeru ugovora zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine tudi druge zahteve iz prvega odstavka 18. člena praviloma izpolnjene" (priloga)

BORZA TERJATEV, d.o.o.
Likožarjeva ulica 3
SI-1000 Ljubljana
www.borzaterjatev.si
info@borzaterjatev.si

možnost, da se lahko proti dolžniku izda ali izvrši sodba), glede na zgoraj opisano definicijo pojma sodba, kamor spadajo tudi sklepi o izvršbi, pa je namen normodajalca povsem jasen. Dodatno to potrjuje tudi dikcija b) točke 1. odstavka 3. člena UEIN iz katere izhaja, da ni namen uredbe da bi posegala v nacionalna postopkovna pravila. V kolikor torej dolžnik ni vložil ugovora skladno s nacionalnimi postopkovnimi pravili, pa je imel to možnost, gre za nesporni zahtevek v smislu določbe UEIN (glej b) točka 1. odstavka 3. člena UEIN)¹¹. Ker Sodišče ni uporabilo določbe 18. člena UEIN je napačno uporabilo materialno pravo.

Pritožnik dodatno navaja, da obrazložitev sklepa v točki 6. in 7. ni z ničemer izkazana ali utemeljena v materialnem pravu. Gre zgolj za neobrazložene pavšalne navedbe sodišča, ki se jih ne da preveriti. Obrazložitev je celo v nasprotju z ureditvijo UEIN, ki izrecno dopušča priznavanje pravnomočnih in izvršljivih odločb izdanih v izvršilnem postopku, saj pod pojem "sodbe" zajema tudi sklep o izvršbi in torej že UEIN obsega različne postopke za katere so značilna različna postopkovna pravila in je to pri uporabi UEIN tudi potrebno upoštevati. Dodatno kot že navedeno pa UEIN določa celo popravek neskladnosti z minimalnimi standardi (*in favorem potrjevanju EIN*), ki se nanaša tudi na sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine. S svojimi naziranjmi praksa slovenskih sodišč navkljub izraženemu namenu in jasnimi določbami neodpustno oži domet uporabe UEIN o čemer se bo očitno moralo izreči tudi Vrhovno sodišče RS.

Dokaz:

- Kot do sedaj

Na podlagi vsega navedenega in obrazloženega pritožnik predlaga, da pritožbeno sodišče pritožbi ugotovi in se izpodbijani Sklep spremeni tako, da ugotovi upnikovemu predlogu za potrditev pravnomočnega in izvršljivega sklepa o izvršbi opr. št. VL 22057/2020 z dne 18.5.2020 kot evropski izvršilni nalog v skladu z Uredbo ES št. 805/2004, podredno pa da vrne zadevo v odločanje sodišču 1. stopnje.

Pritožnik predlaga, da sodišče na podlagi 267. člen Pogodbe o delovanju EU postavi predhodno vprašanje Sodišču EU v predmetni zadevi zaradi razjasnitve pomembnih pravnih vprašanj povezanih s pravom Evropske unije.

**BORZA
TERJATEV**
Direktor
Janez Klobčar

¹¹ V zvezi s tem glej tudi Odločitev Sodišča EU v zadevi C-511/14 Pebros Servizi Srl., zlasti 42 in 43 točka obrazložitve. V slednji je jasno zapisano, da mora dolžnik v vsaki državi članici vložiti ugovor v skladu z veljavnimi pravili civilnega postopka.